

man ønsker denne forhøjelse, er, at udstykningsafgiften ikke er blevet forhøjet, siden den blev indført.

Det synes vi i Det Konservative Folkeparti er en noget mærkværdig begrundelse, og vi har svært ved at se det som udtryk for andet, end at man ønsker at skrabe flere penge i statskassen og samlet forhøje skatte- og afgiftstrykket. Det kan vi ikke rigtig se det sympatiske i, så jeg skal bare kortfattet konstatere, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige til boligministeren, at det er i nøden, man skal kende sine sande venner.

Jeg synes i øvrigt, det er en interessant diskussion. Det, der ville være så interessant i denne sag, var at se den indeksering, der viser, hvordan de her takster steg under den borgerlige regering, for den viser vist med al tydelighed, at man har to forskellige ordføremuligheder: en, når man er i opposition, som Venstre og De Konservative betjener sig af, og en, hvis man forsøger at tage et ansvar for det her samfund.

Det gør vi i øvrigt gerne i SF, når vi synes, det er et rimeligt forslag, og enhver kan vel forstå, at der er meget fornuft i mildt at regulere et beløb, der ikke har været reguleret i en periode på 6 år.

Jeg skal i øvrigt sige, at vi ikke er anfægtet af tankegangen om, at vi redder landets økonomi med det her. Det samlede provenu af at hæve det med omkring 1.000 kr. er ca. 10 mio. kr. Dem bidrager vi gerne med, for der er nogle vigtige formål i det her land, hvor vi gerne vil have løst nogle problemer for nogle af dem, der har det skidt.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte, at den nugældende afgiftssats, der trådte i kraft den 1. april 1991, bliver reguleret op til de 5.000 kr., som er foreslået.

Kim Behnke (FP):

Princippet om, at borgere skal betale, når de får særlige ydelser eller der bliver udført et særligt stykke arbejde i det offentlige, er et godt princip, vel at mærke hvis det er sådan, at når man indfører en brugerbetaling, er der to forhold, der gør sig gældende.

Punkt 1: Brugerbetalingen skal gælde de faktiske udgifter. Der skal ikke være det, der teknisk kaldes et fiskalt element, altså det, at

finansministeren kan sidde og godte sig med, at der kommer lidt ekstra penge i statskassen ved samme lejlighed.

Punkt 2: Den betaling over de almindelige skatter, som hidtil har fundet sted til finansiering af det pågældende område, skal selvfølgelig nedsættes, ellers kommer borgeren til at betale to gange.

I det her tilfælde er der ikke tale om at indføre en ny brugerbetaling, men der er tale om, at man skal til at betale noget mere for Kort- og Matrikelstyrelsens arbejde med udstykning og med matrikulering og ommatrikulering.

Den eneste argumentation, ministeren har, er, som andre har været inde på, at nettoprisindekset er steget. Men hvordan går det med udgifterne hos Kort- og Matrikelstyrelsen til det her arbejde? Er de også steget? Er det sådan, at Kort- og Matrikelstyrelsen som en af de få statslige institutioner ikke evner at bruge det nye edb-udstyr til at gøre tingene billigere, mere rationelt og bedre?

Er det sådan, at de erfaringer, som der f.eks. er med edb-bogføring og edb-styring af tinglysninger, hvor det jo har vist sig at blive meget billigere, efter at man er overgået til edb, slet ikke gør sig gældende i Kort- og Matrikelstyrelsen? Er det rent faktisk sådan, at det, efter at man er gået over til fuldstændig edb-styring af matrikelarbejdet, er blevet dyrere? Hvis ministeren vil gå herop og fortælle os det, så synes jeg, vi skal tage en diskussion om det.

Men det er næppe det, der ligger bag forslaget. Det er ikke, fordi omkostningerne er blevet større. Det er, fordi finansministeren har sendt en lille note over til boligministeren, hvori der står:

Skaft nogle penge! Find på et eller andet og helst noget, som de mennesker, der bliver berørt af det, ikke rigtig vil være bekendt at brokke sig over!

At pålægge pensionister skatter og sådan noget er man ikke særlig glad for, for så er der jo nogle, der brokker sig. Men her er det nogle mennesker, som får udført et stykke arbejde hos det offentlige, og hvem kan vurdere, hvad det egentlig koster? Det er en af de ting, vi har mulighed for at få afklaret i udvalgsarbejdet: Hvad er de faktiske omkostninger hos Kort- og Matrikelstyrelsen? Kan ministeren godtgøre, at det er 5.000 kr., skal betalingen selvfølgelig være 5.000 kr., men hvis det viser sig, at de faktiske udgifter er 3.000 kr. eller 1.000 kr., skal afgiften sættes ned.